

P V I S

1 6 1 8

Conradi Rittershusii Paraphrasis Psalmi XC nuptiis dicitur. II. Berzmani paraphrasis Psalmi 121. 91. 125. 124. III. Berzmani paraphrasis Psalmorum 22. 16. 09. IV. Berzmani paraphrasis Psalmi 08. I. Berzmani Epipemphion Psalmorum 91. 97. VI. Berzmani Psalmi 104. 0. 19. VII. Poletani Paraphrasis Prometei Iona. VIII. Mundorpii paraphrasis Iona. IX. M. Iacobi Gregorii Iona. X. Joannis Fabri de Nativitate Christi. XI. M. Theodori de Nativitate Christi. XII. Waltzeri Oda de Redemptionis Opere. XIII. Oritii de Peccatu Christi ad Inferos. XIV. Pomauii Heptas simulane Resurrectionis. XV. Stentorii ubi impudentissimis. XVI. Trautmanni instructio p vero Lutherano. XVII. Bratorii Epistola Germaniae ad Electores. XVIII. Moiti ex Auma ad Christianum Pr. Abbat. XIX. De reb. gestis Johannis Ernesti Pr. Abbat. XX. Henna ab Eichen ad Maunicium Pr. Episc. XXI. Abrahami Cremeri ad Electorem Brand. XXII. M. Imbingeri Statulatio in Natalem Rudolphi Principis Anhaltini. XXIII. Moiti in Nuptias Rudolphi Pr. Pr. XXIV. Berzmani Ecloga Rudolphus. XXV. Bromii Nuptiis ratis Rudolphi Pr. XXVI. Wrsini et M. Jeno Nuptiis eiusdem. XXVII. Parentalia Augusto Electori a D. Maiore Sabita.	XXVIII. Epistola Johanni Ernesto Pr. Pr. Anhaltino v Alberto Voite dicitur. XXIX. Festschii in obitum Eiusdem Principis. XXX. Angeli ad Barone de W. Pr. Pr. XXXI. Memoria Damolii Diepholdii. XXXII. Abrahami Cremeri de promotione ad Pr. Pr. XXXIII. Propemptica Fyfelio et Cremeri dicitur. XXXIV. M. Victori, cum renunciaret Rector. XXXV. Oda Sapphica in Doctores Honoratus Fyfelii A. XXXVI. In Magisterii Honore Joh. Cram. XXXVII. Merzmanni in honorem Magisterii Jo. Josenlii XX juvenum. XXXVIII. M. Krotii in Magisterium Haberlandi. XXXIX. In Magisterium Copenii Bethmanni Herdesiani. XL. Christiani Vopleri. XLI. Abrahami Theopoldii. XLII. M. Copenii Gratiani. Tunc in Magisterium. XLIII. De dignitate Consulari Trevesi. XLIV. De dignitate Notariatus Gelami. XLV. Apocryphorum Politicorum Regula. XLVI. Nuptiis Petri a Jena. XLVII. M. Pucneri. XLVIII. M. Richardi. L. Wolfgangi Hanen.

Ec. 11

CARMINA

in honorem

SINGVLARI PIETATE, ERVDI-
TIONE ET VIRTUTE POLITIS-
SIMORVM IUVVENVM NVMERO
X X.

*Quibus unanimi Senatus Philosophi-
ci consensu & publicâ solemnitate in inçlyta Aca-
demia, quæ Lipsiæ est, titulus & insignia
Magisterij conferebantur*

ANNO CHRISTI

1606.

3. Calend. Februar.

RECTORE magnifico & amplissimo viro Dn.
VVOLFGANGO MEYERO I. V. D. &
Professore publico.

PROCANCELLARIO eximio & clarissimo viro
Dn. M. CHRISTOPHORO HVNICHIO,
Scholæ ad D. Thomam Collegæ dignissimo.

DECANO spectatissimo & præstantissimo viro
Dn. M. ANDREA EMMENIO Med.
Licentiatò.

facta à

M. CHRISTIANO BECMANO
Bornensi.

os (*) do.

Michaël Lantzenberger excudebat.

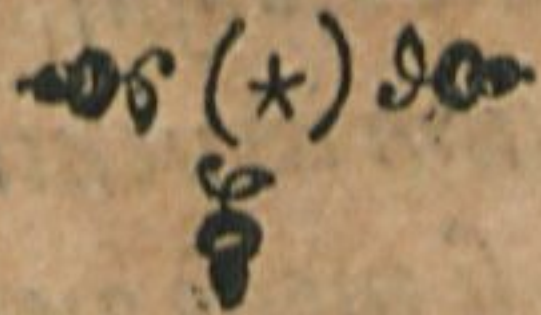
P R O O E M I V M

QVOD bene sIt! LVX Vt nItVIt trIgesIma IanI,
Et terræ erIpVIt frIgora sVeta sInV;
BIS DENOS iterum SOPHIE PHILYREA MAGISTROS
Artibus insignes & pietate facit:
Quorum pars Ludis præerunt, ubi flore sub ævi
Doctrinæ inspergi semina prima solent.
Pars sacrosancta DEI populo mysteria pandet:
Iuris adhærebit pars utriusq; foro.
Deniq; pars sitiet mutas Hippocratis artes,
Destruet & robur, mors inimica, tuum.
Tales sunt nostri septena ex arte Magistri.
His agè quisquis ades linguâ animoque fave.
Dicamus bona verba: DEO sit gloria primùm;
Istius hic unus causa suprema boni est.
Hic est, ingenium teneris qui format ab annis,
In quo Mnemosyne possit habere locum.
Hic est, qui sanum & studijs facit utile corpus:
Hic est, qui sortis commoditate beat.
Hic facit, ut rubei cedant discrimina Martis:
Hic facit ut blandæ tempora pacis eant.
Namq; ubi bella vigent & inundant sanguine rivi;
Musa ibi non audet ponere diva pedes.
Singula quid memorem? DEVS omnia sufficit unus,
Quæ Studiosorum cursus adesse cupit.
Hinc laus prima DEO in studijs, inq; arte Magistrâ est:
Altera DOCTORVM laus tribuenda choro.
Quanquam DOCTORES etiam DEVS ipse ministret,
Qui sint discipulis regula certa suis.
Hic ACADEMIÆ nostræ tot tamq; peritos
Addidit immensâ pro bonitate viros:
Vt nullis palmam cedat, quascunq; per auras
Fama orientales occiduasque canit.
Omnes unanimi curâ Virtutis & Artis
Ostendunt nobis non sine laude viam.
Quæq; dies horum detrita laboribus, imò
Quælibet horarum, per sua puncta meat.
Manè ubi puniceo surgit matuta cubili,
Tempore quo musis non magis hora favet;
Perspicuè PHYSICAM enucleat caliginè rectam
Francidos insignis IAN-FRIDERICVS apex.
Postmodò CORVINVS Logices & cura Galeni,
Lausq; Aganippeæ non moritura domus,

Arte

Arte Melanchthoniã LOGICAM pro tempore factam
 Explicat ingenij dexteritate sui.
 Inde MATHEMATICÆ nunc hoc, nunc sedulus illud
 Et linguã & creta concomitante docet,
 Surculus Vranix MEVREVS; tutor Hygeæ
 Maximus, ac Philyræ totius urbis amor.
 Hinc ubi dimidiata dies, vel scena Terenti,
 Vel Flacci varijs ceu lyra facta modis;
 Vel tuba Virgilij, ALBINO doctore patescit,
 Cuius opem & laudes fama sonabit anus.
 Post hunc RHETORICÆ simili conamine textus,
 Seu sit Aristotelis, seu Ciceronis opus,
 CVRTIVS exponit non infima gratia Suadæ,
 Cui modò Doctorem Iusticia esse dedit.
 Hunc sequitur Sophies honor & rutamen Achivæ
 NELDELIVS, patriæ gemma venusta suæ.
 Hic, disciplinis quod prodest omnibus, edit
 Organon & quæ sit vera apodixis ait:
 Hic ope virtutis, liquidò quam tradere novit,
 Emollit mores, nec finit esse malos.
 Deniq; declives ubi sol se flectit ad undas;
 Discipulos linguæ gazã utriusque replet;
 Nec non historiæ seriem describere pergit,
 Quæ sunt Prudentis pabula grata viri,
 DRESSERVS Sophiæ decus admirabile, cuius
 Gloria in hoc toto nobilis orbe viget.
 Hi sunt DOCTORES nostri Sophiæq; Magistri,
 Per quos succrescit maesta juventa bonis:
 Quorum fit studio, pubes ut lecta quotannis
 Signa magisterij & nomina pulchra ferat.
 His igitur meritò laus est tribuenda secundùm:
 Accepta in studijs hisce referre decet.
 Vivite felices, Philyræ decora inelyta nostræ,
 DOCTORES; placidè vos regat ipse DEVS.
 Hæc iam pauca cano vobis: mox plura sequentur
 Carmina, quæ vestris sint animata typis.
 Nunc me bis denùm juvenum vocat ordo poëtam,
 Quos hodiè eximios mitra magistra tegit.

I. DAVIDI LIPACHIO
BEBRENSI.

Sicut gramineis sunt decori hortulis
Aut sylvis tilia, dum virides suos
Ramos & folia & germina florida

Leni temperie explicant:

Sic tu condecoras, ô juvenis, cui
Dant nomen tilia, hunc eximium chorum
Quem ducis: varijs dotibus ingent

Nec non corporis affluis.

Certè, cum facies indicium bonum
Sit mentis, veluti lex physica probat;
Exclamare libet: mente bonâ es; nitet
Virtus ex oculis tuis.

Nec tantum ex oculis, quin etiam patet
Virtus unanimis hæc tua calculis.

Doctorum, quibus est ingenium tuum,
Et mores bene cogniti.

Aequus gymnasij dux VICELEBII
PODENSTEIN meminit, te puerum modo
Convixisse avidum Pegasei gregis,
Et virtutis amasium.

Scit FRIDRICVS idem; scit quoq; HVNICHIVS,
Qui te sub TILIAE frondibus accubum
Instruxere bonis, qua sapientia.

Græca regula dicitur at.

Scit BVCHNERVS idem nobilis, & fide
Ac virtute micans. hinc tibi sufficit
Vitæ subsidium. Subsidium invenit
Virtus, si modo vera sit.

Nunc

Nunc tende ulterius, more tuo, gradum.
Quamvis quid moneo? non opus est equo
Incussu stimuli, qui satis incitus
Per se jam volat ut Notus.
Iam tum curris iter præceleri gradu,
Quod fert ad Solymes inclytæ mænia:
HARBARTVS radijs stellimicis velut
Allucet tibi cereum.
Ergo non monitu; sed magis indiges
Plausu. plaude Parens optime filio:
Hic spes & senij scipio erit tui;
Hic dilectus IOVÆ erit!

2. IOHANNI SARTORIO
IENENSIS.

SARTORIVS secundus,
Sed & secundo numine
Fit artium Magister:
Nec simplici modò nomine,
Sed re magister ipsâ,
Solennitate publicâ
Fit & renunciatur.
Sic convenit, sic. ô quotus
Non re magister ipsâ,
Sed simplici fit nomine!
Reapse fit magister,
Qui diligenter literas
Noctu diuq; discit:
Qui diligenter moribus
Insuescit unâ amœnis.
Vtrisq; IANE, plurimùm
A flosculo iuventæ,
Tam literis quàm moribus

Tu deditus fuisti.
Te SITTA lux SILESIÆ
Pusillum adhuc polivit
Et literis primoribus
Et moribus novellis,
Hanc quæ decent atatulam.
Deinde adultiorem
Te LIPSIA aster MISNIÆ,
Vbi campus universus
Scientiarum panditur;
Ditavit eruditis
Rerum omnium ceu copijs,
Quas circulo Stagira
Alumnus olim condidit,
Et posteris reliquit.
Scis eleganter cum viris
Græcis, item & Latinis,
Ut allubescit, colloqui.

Scis annuente Phœbo
Melisma cultum pangere.
Scis proprijs benè uti
Communibusq; regulis,
Vbi disputationes
De veritate postulant.
Scis inferi & superni
Natura quæ sit corporis.
Scis quæ venusta virtus
Paretur & felicitas.

His, pluribusq; donis
Te mater auxit LIPSIÆ:
Et non reapse fias
Solennitate publicâ
Septem artium Magister?
Quin plus futuro tempore,
Tui parentis instar
Clarissimi, futurus es.
Præsagio. IEHOVA
Præsagium impleat meum!

3. MANASSÆ VVALTHERO CYGNEO.

Vitam quæ faciunt beatiorē,
Politissime mi MANASSE, sunt hæc:
A parentibus esse procreatum,
Qui virtutis & eruditionis
Ad cælum niveis vehuntur alis.
Nanum fugere turgidis labellis
Cum primo quasi lacte veritatem,
Quam CHRISTVS tulit è sinu Parentis.
Hanc, dum vivifici caloris aurâ
Sanguis purpurat artuum meatus;
Gestare in manibus suis, vel imò
Ferre in pectoris intimo recessu.
Peius aspide, peius & cicutæ
Veneno fugere improbas catervas.
Tam commercia consequi bonorum,
Quàm motum clytie venusta Solis;
Quàm thymum sequitur capella dulcem.
Esse viribus ingenitæ excitatis.
Esse, more parentium suorum,
Et virtutis & eruditionis

Laude

Laude conspicuum; virisq; charum,
Qui virtutis & eruditionis
Laude nil potius priusve ducunt,
Esse corpore præditum salubri.
Quantum sufficit & bonum est, habere
Fortunam mediocrium bonorum.
Politissime mi MANASSE, sunt hæc
Vitæ quæ faciunt beatioræ.

Quæ cum singula dona singulari
Tibi contigerint benignitate
DEI, à quo bona sunt in univèrsam;
Non, quæso, titulum novi Magistri,
Non insignia, debitamq; laudem
Iure iam capias novi Magistri?
Et, quod est caput omnium bonorum,
Non vitæ peragas bonam & beatam?

4. IESAIÆ BVSSINO
DELICIANO.

Est pulchrâ specie quidem
Aurum; quosq; ferè terrigenum capit,
Imò decipit. est lapis,
Iaspis gramineo tegmine, pulchrior.
Orion quoq; pulcher est,
Inter sidereum nobilis ordinem.
Pulchra est vinea, lividis
Uvis & viridi prædita pampino.
Est pulchrum nemus, arbores
Dum sub vere vigent & volucres canunt.
Vestes stamine serico
Pulchrae sunt, fateor. sed tamen omnibus,

Auro,

Auro, iaspide, sidere,
Vincto, nemore & vestibus omnibus
Virtus pulchrius est bonum.
Pulchra huius facies te quoque perculit
Aevi à primitijs tui.
Virtus suaviolum & melliculum tuum
Et desiderium fuit.
Hanc, BVSSINE, alijs posthabitis bonis
Consecratus es unice,
Seu Titan micuit, seu fuit atra nox.
O felix ter & amplius!
Nunc desiderio perfrueris tuo:
Nunc virtus tibi propria est,
Et quæ noticijs ingenium excolit,
Et quæ moribus imperat,
Eradiťq; sinu crimina ab intimo.
Hinc & præmiolum refers,
Quod virtutis amor commeruit: novus
Fis Doctor Sapiencie;
Nec non consequitur te favor omnium.
En! RICHTERVS avunculus
Inprimis, fidei Syndicus optime
Numpyrgi ex animo favet.
En! quem DELICTVM delicias suas,
Ac pro tempore consulem
Cernit, STOLA favet. mitto alios. meam
Tantum subijcio precem:
Ut te diva salus almaq; faustitas
Cornu divite sospitet;
Virtus continuo quò tua floreat,

Et Spar-

*Et Spartam subeas bonam,
Qua virtute tuâ digna sit; at brevi!*

5. SEBASTIANO FREY
LIPSIENSI.

Aurea libertas; imò est preciosior auro,
Et margaritis carior.
Hæc solùm à studio nostræ proficiscitur artis:
Ars liberos verè efficit.
Nempe sumus servi viciorum ab origine primâ,
Sumusq; servi inscitia.
Liberat à viciis ars, virtutemq; reponit
Blandissimam: ars inscitia
Liberat à nebulis, mentemq; imitantibus astra
Rerum imbuit scientiis.
Tu mihi testis ades: libitu quia perpete nostros,
LIBER, libros, non Liberum;
Artem, non Venerem; studium, non oia vitæ
Secutus es: jam liber es,
Iam verè liber solidâ cum laude magister
Fis liberalium artium.
Cui libertatis nostræ sunt munera cordi;
Tibi precetur liberè
Optima quæq;: tuis faveat successibus: imò
Et liberâ prosit manu.
Quanquam quid jubeo? diva gratantur honores
Ipsa tuos Novensiles.
HEILIGMEIERUS Sophies applaudit ocellus:
HATNECCIUS tibi & bono
WEBERUS vultu arrident duo lumina ludi,
Quem Mulda præterlabitur.

B

Acci-

Accinit & votum physici cultissimus horti

Cultor FRIDRICUS, optimum.

Deniq; subsidio certo est tibi CURTIUS album

Suada dicesq; corculum.

Hi, pluresq; alii latantur honoribus istis

Tuis novellis: nam prius

Ductores studiiq; tui, vitæq; fuerunt

Omnes labore compari.

Nunc agè, quod superest, spaciofa volumina divæ

Sionia, quæ enucleat

Perspiciuè HARBARUS nostri laus inclytæ seclis;

In posterum firmissimè

Pectore conde tuo. Sic nomine regis Sebastus

SEBASTIANUS audies;

Libera & à viciis multorum pectora reddes,

Dum liberali concio

Mystica conspiciet legis te voce tonantem.

Sic liberabit te à malis

Omnibus omnipotens Dominus, tandemq; locabit

Inter beata sidera:

Est ubi libertas vera & mansura voluptas

In seculorum secula.

6. CASPARO RULINGO

CIZENSI.

Dulce & decorum est patriam

Habere commendabilem:

Turpe & pudendum est patriam

Habere detestabilem.

Ab hac petuntur indolis

Morumq; signa, crebrius

Quæ veritati consonant.

Non ergò postremum aestimes

Bonum, quòd educaverit

CASPARE limatissime,

Te CIZA mater uberis

Dulcissimi & nutricula

Vir-

Virtutis optatissima.

*Hic te tenellum primitus
PELÆUS artifex bonus,
Iam particeps caelestium :
Exinde puberem magis
REINHARDUS Hippocrenidum
Nitela virginum, imbuat
Linguis duabus, artibus
Primis, bonisq; moribus.*

*Pōst immigrasti LIPSIAM,
Qua stat Lyceum nobile.
Hic sphaerica HUNICHIUS
Conversiones tradidit :
Hic organon NELDELIUS,
Quod organorum est organon,
Et disciplinarum manus :
Hic FRIDERICUS indidit
Naturæ opes reconditas :
Hic TULLIANAM CURTIUS
Monstravit eloquentiam.*

*At tu fuisti sedulus
Auditor istorum omnium.
Nec pœnitebit. omnium
Suo fruëris tempore*

Non pœnitendis fructibus.

*Modo parentis æmulus
In posterum, fac auribus
Ut expeditis imbibas
Qua vox DEI sanctissima
In Bibliis nos edocet.*

*Tum scriba fies curia
Foriq; mystes, propria
Quæ sunt in orbe Ecclesia.*

*TIMÆUS omnium optimus,
Quem CIZA cancellarium,
Astræa quem propaginem,
Quem literati & pauperes
Patrem vocare gestiunt :
Itemq; LAUTERBACHIUS
Qui puri adinstar rivuli
Verbum DEI purissimum
Fundit, suisq; puriter
Instillat auditoribus ;
Ambo tuis inserviunt
Ut plurimum conatibus.*

*Tu fide tantum : Sed DEO
Primum : his deinde. quid fides
Si vera sit, non efficit ?*

7. NICOLAO NEUBAUERO
CIZENSI.

*Sicut fertile rusticus
Arvum naviter excolit ;
Dum robur sinit insitum
Nervis, & tepidâ aurulâ
Veris allicit ortus :
Sic tu jugera jugiter
Musarum redolentia
Aetas dum viridis tulit*

*Quâ re, quo licuit loco,
Et modo coluisti.
Rastro, vomere, pastino,
Occâ, pectine, sarculo
Et compluribus organis
Quis cultoribus est opus,
Vsus excoluisti.
Hoc vidit studium tuum*

Campus Pieridum uvidus,
Qui GRIMÆ seritur prope
Muldam; qui segetem uberem
Singulis parit annis.

Hic HAYNECCIUS optimus:

Hic VVEBERUS amabilis:

Hic & BIRCKIUS impiger

Cultura Aonia modum

Te pares docuerunt.

Exinde hoc studium tuum

Vidit Pierium jugum

Comitis sub TILIAE comis,

Quod nullo minus hactenus

Sedulus coluisti.

Hinc dives tibi messis est:

Nunc spicas Logicae capis:

Nunc flores Physicae aureos

Et quos dat Sapientia

Carpis undique fructus.

Carpes pluvia perge age,

Ac, quod restat & omnium

Præstat maximè, agrum cole

CHRISTI: pelle procul capros,

Atque disjice vulpes.

Hoc est, Christigenum gregem

Veris instrue dogmasin,

Et vitâ pare dogmasin.

Hoc est hæreticos procul

Exige, ulcera mundi.

Prende: occasio jam datur.

Præluceat faculam Pater,

HARBARTUSQUE docet modum.

Tum verè populi clues

Victor atque colonus.

8. ELIAE OPITIO BISCHOF-

VVERDENSIS.

TAndem lux oritur roseis evecta quadrigis,

Quam tibi lineolâ candidiore notes:

OPITI, o patriæ virtutis & indolis hæres,

Famaque Cyrrheæ magna futura domus.

Hac tibi solenni contingit voce magistri

Nomen, in æternum non periturus honor.

Annulus inseritur digitis & germina lauri

Cæsariem lambunt ambitiosa tuam:

Additur & passis foliis pro munere codex,

Quaque magisterii jura vetusta jubent.

Hæc tua commernit penitis industria fibris:

Hæc sunt ingenio præmia digna tuo.

Vidit te docilem divis impendere succum,

Ex se Mnemosyne quas peperisse ferunt;

Vidit & obstupuit Phœbus, germanaque Phœbi

Cynthia, quæ fratris lumine nocte micat.

Qua

Quà Schola doctrinæ frondet VICELEBIA cultu,
 PODENSTEIN Clariis te madefecit aquis;
 Ut quasi olorino fundas modulamine versus,
 Quales Scaligeri regula vatis amat.
 Hic ubi se laudum festis Academia pompis
 Iactat & eximios occulit alma viros;
 Quos inter patulæ claret Germanidos orâ,
 Aufonidumq; decus Grajugenûmq; decus;
 Cujus ab ore fluunt mera mulsa & mella loquentis
 Tullia, multiplicis qui caput historiæ est;
 DRESSERUM dico nostrum, qui dignus; ut ævum
 Nestoris incolumi corpore latus agat.
 Hic ita Aristotelis coryphæi scripta Sophorum
 Pectoris hausisti sedulitate tui;
 Ut, quæcunq; decet nostratem scire magistrum,
 Noveris, atq; alios ritè docere queas.
 Porrò agè, Thêologûm parili mysteria cursu
 Nosce, quibus cœli janua certa patet.
 Idq; tui exemplo Patris; hic ex ore LUTHERI
 Ipsiûs ambrosio verba fluore bibit;
 Lustra q; per septem, quâ BISCHOFVERDA patescit,
 Sacchare Christicolas cœlite pavit oves.
 O labor! ô ingens labor! huic quæ debita merces
 Restat? flammimicis ferta ligata rosis.

9. TOBIÆ MOITZIO NE-
 BRENSI.

ERgo tuum abjicies animum, quòd funere tristi
 Sustulerit patrem mors inopina tuum?
 Ne facias, haud prorsus eris desertus & atræ
 Gallinæ soboles ludibriumq; merum.
 Fide DEO: diffide tibi: DEUS omnibus orbis
 Est pater, aut plus est quàm pater esse solet.
 Hic tibi sufficiet plenis velut omnia palmis,
 Quorum victus eget, quorum & amictus eget.

Hic tibi submittit patria bonitate patronos,
Quorum præsidio res tua læta fluet.
Aspice! BÔLNICIUS nostri cor Principis, aulæ
Gloria Saxonicæ, Misnidos orbis amor:
Cujus in Aonium bonitas & cura manipulum
Nota est Hesperidum Memnonidumq; jugis.
Hic tibi dexter adest, magni fulciminis instar:
Hic velut est studiis pesq; caputq; tuis.
Hunc venerare virum: huic longissima tempora vitæ,
Perpetuæq; vove prosperitatis opes.
Aspice! præterea viridante GEORGIUS ævo,
Et FRIDERICUS item, lumina bina domus,
Quam NISMITZORUM dictam per climata nostræ
Albicomis patriæ fama perennat equis;
Qui modò, sectati magnorum exempla dynastum
Lustrarunt variis disita regna locis;
Et quæ Liligeri Regis tutela gubernat,
Et quæ Romani Thyridos amne madent.
Hi cum BLANDINA blandâ genitrice ministrant
Omnia, quò portum mox tua cymba petat.
Tu modò ne cesses calido pertexere nisti,
Quod tua præclarè dextera ccepit, opus.
Cum satis HUNICHI celebris moderamine nostri
Iam teneas, Sophie quæ capit ampla sinu:
Pòst tibi sit pietas curæ magis omnibus una;
Hac est quadrifido majus in orbe nihil.
Hanc docet HARBARTUS Sionis amabile lumen,
Gloria doctrinæ nobilis, orbis honor;
Omnem vir laudem meritus: date flumina Musæ,
Hujus ut elogium sat celebrare queam!

10. IOHANNI SAUERBREI THE-
MARENSEI FRANCO.

*Qui nostris cupit assidere mensis,
Et vesci dape, quam suis alumnis*

Con-

Convivator Apollo praestinauit:
Huic primâ vice salsilago missus,
Sunt & puls acida & sapore fellis
Plenis juscule combibenda buccis.
Post hæc fercula dulciora melle,
Imò sacchare, nectare imò & ipso,
Aut si sacchare dulciora, & ipso
Si quæ nectare dulciora restant;
Apponuntur ut eluant acorem.

Hac dapum serie suos alumnos
Convivas solet educare Phæbus.

Testem te cito: sed quid est necesse
Te citare? fateris ipse per te,
SAUERBREI. quid enim negare verum
Velis, quod minimè negare possis?

Hei quantis tibi salsilago grumis,
Quantis puls acida hospiti catinis
Per multos fuit exedenda menses!

Quæ SCHLEUSINGA epulis redundat istis;
ZEHNERUS decimator invidendus
Christi & Phæbigenum, tenella succis
Acerbis tibi germinilla promsit
Ex horto Solymeidos beato.

Tunc & LINCKIUS, at minus sinister
Phæbeis operis; sed & SEBERUS
Et SORGERUS, uterq; cura Phæbi;
Te radicibus herbulisq; passim
Vulsis è Latiiq; Græciaq;
Viretis, aluere lege Phæbi.

Hi primùm tibi contigere missus
Amani satis & satis molesti.

At

At hos LIPSI A postmodum liquore
Educauit amabili ciborum.

Hic, cui methodus cibum parandi
Quem vis cunq; data est, favore Phæbi,
Te NELDELIUS imbuit medullâ
Antiquæ Logicæ: FRIDRICUS alma
Natura quasi promus atq; condus
Hypotrimmata plena suavitatum
Natura apposuit: simulq; BRUNO
BECCERUS tibi pinsuit suavem
Bonus pistor Apollinis, placent am.

Nunc & ultima, fercla ferculorum
Affert: quis? Sophie ipsa. Sed quid hæc sunt?
Sunt bellaria bella. Sed quid hæc sunt?
Est ramus solido virore lauri:
Est & cœruleo colore mitra:
Est & aureolo nitore cyclus:
Deniq; est titulus novi magistri.

Hæc bellaria belliora bellis
Rebus omnibus esse judicantur.
Hæc sunt fercula dulciora melle,
Imò sacchare, nectare imò & ipso,
Aut si sacchare dulciora, & ipso
Si que nectare dulciora restant.
His ut delicijs fruare bellis,
Excultissime IANE, det IEHOVA!

II. VALENTINO CAROLO MEI-
NINGENSI FRANCO.

O Cia dant vitia & quasi pulvinaria, vulgò
Sed verè, Cacodæmonis vocantur.

Hæc

Hæc tu ceu taxi fugisti pro vidus umbram;
 Ac toto impete pectoris laborem
 Et studium arsis, labor & studium omnia vincunt,
 Sint quamvis adamante duriora.
 Urbs MEININGA jacet Francis bene nota colonis;
 Hic fundamina prima literarum
 Iecisti solidè, solidè fundamine jacto,
 Firmè cetera tum superstruuntur. (auras;
 Quà SCHLEVSINGA sita est, celebris Schola tendit in
 Hic te vir pietate singulari
 ZEHNERVS docuit divi primordia cultus:
 Hic & LINCKIVS & SEBERVS, ambo
 Ductores juvenum insignes, tibi compare nisi
 Tradidere Pelasgia loquelam
 Et Latij, primasq; artes, moresq; decentes.
 Ars enim sine moribus fatiscit.
 Hinc te digressum nostra DEVS appulit urbi;
 Ubi Elystriadum corona vidit
 Non pecus ignavum te, non schola inutile pondus:
 Verùm nocte dieq; te notare
 Omnia, qua tereti Sophies se ambagine condunt;
 Idq; dexteritate FRIDERICI,
 NELDELIQ;, Sophon qui sunt duo lumina; quorum
 Laudem fert animus politiori
 Commemorare metro; quanquam gannitibus aures
 Meas impleat invidis, Sophillus.
 CAROLE, fac etiam simili conamine pensum
 Absolveas reliquum tui laboris.
 Sic erit, ut merito tibi plus contingat honorum;
 Et te pluribus augeat patronus,

C

VVER-

VVERNERVS Philyra pars suspicienda Senatus;
Qui cupit bene, nec cupit modò; imò
Cuig³ bono, bonus ipse facit bene, sortis egena.
Hinc eius digit alibus lituris
Nomen ab Aonisin scriptum est in cortice lauri;
Quod lauri indole crescet & virebit.

12. GABRIELI LVTHERO
GRIMENSI.

Qua Mulda GRIMAM piscifer alluit,
Iuxt aq³ videt frondibus obsitus
In vere clivus, tinnulisq³
Gutturibus resonat volucrum;
Stat Ludus olim munere principe
MAVRITI apertus Saxonici ducis,
Quem (proh dolor) Bellona iustum
Ante diem immeritò necavit.
Hic à tenellis unguiculis tuum,
LVTHERE, pectus puriter albido
Humore mundaisti dearum;
Quas genuisse putant Monetam.
Exin Lycei, Plisna quod irrigat,
Lavisti alumnus te magis & putum
Purum magis te reddidisti
E fluvio Sophies salubri.
Iam nomen implet quod tibi puritas:
Dedit: polito marmore purius,
Lyncurio atq³ noctiluca
Lampade mundiùs enitescis.
Magistra puras iam dea gemmulas,
Aurumq³ purum dat tibi, quæ notant

Morum

Morum indolisq; puritatem,
 Atq; novum decorant magistrum.
 Quod restat: almâ postmodò cor tuum
 Sionis undâ tersius ablue,
 Quæ labe pulsâ, nos supernis
 Munditijs facit esse dignos.
 Quem templa laudant, pulpita quem schola
 Nostra verentur suaviloquum & pium,
 VEINRICHIUS te sublevabit,
 Atq; tuis aderit patronus.
 Quos invidendos LIPSIÆ consules,
 Sanctæq; clarat iusticiæ patres,
 PEILICKIUS, MÖSTELIUSq;
 Et bona pars Philyra Senatus
 OELHAFIUS; cuncti tibi plurimum
 Prodesse gaudent. Tu modò ne tibi,
 LUTHERE, desis. At Senatus
 Vos tria sidera LIPSIENSIS,
 Valetè longùm, vivite sospites:
 Squamosa proles dum salit in salo,
 Dum sylva avis, dum gramen agro est,
 Undiq; vester honos manebit.

13. FRIDERICO ZECHIO SVLTZ-
 BACHIO PALATINO.

VT vultus hominum dissimiles vides:
 Sic mores etiam. sunt, quibus unicè
 Auri sacra fames atq; sitis placet.
 Sunt, quos languidulis Murcia brachijs
 Pulvillo resides in tepido fovet.

C 2

Sunt.

Sunt, quos bella juvant & lituo tubæ
Permistus sonitus. Sunt, quibus alea
Cum nigris oculis, chartæque dulciter
Arridet, quatuor picta coloribus.
Sunt, qui Pontigenæ blanditijs litant.
Sunt, qui lautitijs Spicigenæ deæ
Plus justo tribuunt. Sunt, quibus est merum
Et Zythum gemino lumine charius.

Te juvit potius combibere undulam,
Ex se quam generat fons Aganippidum,
ZECHI; hæc à teneris delicia tua:
Hæc Zytho atq; mero gratior extitit.

Certum est. nempe tibi quæ Schola nomine
THOMÆ dicta viget sub TILIÆ situ,
Porrexit situlam vir meritis bene
LASMANS, rutili portio iam throni.

HVNICHVS Soboles Urania tibi
Cælesti è scatebrâ pocula prebuit.

FRIDRICVS Physices unio rivulis
Te persudit, opes qui genitricule
Natura redolent, mellifluas opes.

O felix nimium potor! hic abluit
Tam potus maculas pectoris insitas;
Ut vel Sithonia iam nive purior,
Vel plumis niteas candidior cygni.

Quod si progrediens amplius hauseris
Israëlis aquam; Christisequas oves
Olim salvifici flumine nectaris
Tinges, & meritam per superas domos
Mercedem referes, cœlica gaudia.

Faxis!

*Faxis! presidium & dulce decus tuae
Vita, PETRVS OHEIM vir veteri fide
Et virtute micans, atq; Aganippidum
Altor, munificè dat tibi quæ petis:
BINTZBACHI soceri more, viri optimi
Et digni altisonâ Virgilij tubâ;
Qui fratri antè tuo non minùs obtulit,
Quæ nostrum studium postulat, omnia.
O salvete viri: vivite prosperi,
Et prodesse magis pergite literis:
Si me fata volent ducere, ceu libet,
Vitam, vestra peplis nomina musicis
Et fame foribus lativage inseram.*

14. PAVLO RABENSTENIO HAR-
TENSTEINENSI.

D*At nomen omen saepe: nihil boni
Corvus; boni nil significat lapis:
Sic, PAVLE, de te sentit ista
Livida progenies, Sophillus:
Sophillus ævi pestis & omnium
Rerum æstimator, quas minimè tamen
Intelligit; nam par a sello est,
Atq; Mida similis supino.
Hunc sperne mecum: nec tibi sit tuum
Nomen pudori, quod procerum quoq;
Quæ Roma septicollis, olim
Gens habuit celebrata libris.
Ut corvus altum transvolat æthera:
Sic pervolasti sideream domum,*

C 3

Non

Non corporis sed mentis alâ,
 Uraniaq; fuisti alumnus.
 Ut corvus auri granula dicitur
 Nido & lapillos fulgidulos suo
 Inferre, naturæ sagacis
 Compos & augurij minister.
 Sic è Minervæ divite cistulâ
 Vim luculentam dogmatis aurei
 Et gemmei cordi intulisti,
 Fratrem imitans studio SIMONEM.
 Hæc corvus. at quid significat lapis?
 Vires viriles arguit & tuam
 Constantiam, roburq; durum
 In studijs. Siquidem hæc repellunt
 Effæminatam mollitiem procul.
 Vir sit: lapis sit, vel lapidis modo
 Infractus adversum labores,
 Qui studijs volet incubare.
 Contra Sophillum sic ego: cum prece,
 Ut, corvus annos quot numerat senex;
 Tot IOVA te donis coronet;
 Totq; bonis cumulet clientem
 SCHÖNBURGIORVM stellula, Baroq;
 Illustris HUGO; teq; SELINGIVS
 Schnebergici fulcrum Senatus
 Afficiat solito favore.

15. IOACHIMO FLEISCHERO VRATIS-
 LAVIENSI SILESIO.

TE, FLEISCHERE, Sophiam intuita est dea
 Nascentem placidi laminis hircuulis;

Atq;

Atq; , ô pusio , dixit
Augmentum cape prosperum :
Ut crescit folijs , frondibus & libro
Arbor marginibus consita proximis
Rivo limpidulo & quam
Mulcent flabra favonij.
Non Martis socium sanguine sublitum :
Non te ruricolam , non lanium , aut coquum :
Non te patria talem ,
Non talem aspicient tui.
Iam nunc te genius dexterior colit ,
Ad doctosq; iubet tendere codices :
Istuc mentis & ardor
Naturâ vocat insitus.
Nam fortes pariunt fortia pectora :
Docti progenerant non sobolem rudem :
Ut nec passerem alaunda ,
Nec cygnus parit anserem.
Patrem nempe tuum SLESA quem stupet
Donatum varijs ingenij bonis ;
Latâ calce sequeris ,
Et fies generis nitor.
Aetas cum veniet firmior , ad meam
Aedem devenies & cupide omnia
Disces , qua tibi cunq;
Mystæ præcipient mei.
Hic Graeci sonitum multifidum soli :
Hic linguam capies Oenotrij sinus
E libris Ciceronis ,
Quo nil Roma habet altius.

Hic

Hic, quod Phæstiades post genitis suis
Concinnavit opus, quo melius nihil
Gens usquam mea novit,
Infiges animo tuo.

Hinc te, nostra comes, gloria mollibus
Ulnis accipiet, teq; per inuicij
Orbis differet urbes,
Quis nomen colitur meum.

Predixit Sophie talia, talibus
Fecisti satis, aut pluribus insuper,
O FLEISCHERE polite,
Et diua Sophie amor.

Fecisti satis, hoc res loquitur quasi
Ipsa: hinc nolo metris pandere pluribus,
Ipsa est res ubi testis,
Verbis non opus est meis.

16. GEORGIO CVNONI BRETTINENSI.

A Udaces fortuna iuvat, timidosq; relinquit:
Degeneres animos arguit esse timor.
Tu satis audacter, CVNO, conscendere montem
Visus es, Ardalidum quem pia turba colit.
Montem Heliconam vocant: ejus per culmina fausto
Sidere perpetui tempora veris eunt.
Inter ibi medias Musas gens plumea passim
Lacteolum tenui gutture carmen hiat.
Stant ibi graminei luci, vinetaq; botris,
Stant & odoratis prata benigna rosis.
Felices anima! quibus est ibi copia vite:
Omnia nectareis sunt ibi plena favis.

Felices

Felices anima! sed enim prius atq; capessunt
 Sedem illam, fas est ut mala multa ferant.
 Nam celsus nimium mons est, aditusq; maligni:
 Non datur ad Musas currere lata via.
 Faucibus angustis istuc modò semita ducit;
 Semita & hamatis insuper aucta rubis.
 Tum labor ante fores primas, morbusq; famesq;
 Carnifices juvenum, nocte dieq; cubant.
 Hic opus est animo: hic opus est audacibus ausis:
 Audenti cedunt hæc mala cuncta viro.
 Ausus es à primis hæc tu mala vincere cunis
 CUNO; tui est ausi patria testis humus.
 Testis & est GRIMÆ ludus, quo HATNECCIUS ausum
 Direxit facili dexteritate tuum.
 Testis & est PHILTRE, quâ juvit nobilis ausum
 Ordo Professorum terq; quaterq; tuum.
 Felix ô nimium felix! auso, ecce, potiris,
 CUNO; tuæ cedunt jam mala cuncta manu.
 Mons patet: accurrunt Musæ: nova júbila fundunt;
 Atq; tuas implent flore recente comas;
 Anellisq; tegunt digitis, viridiq; smaragdo,
 Doctoremq; novum te Sophiæ esse jubent.
 Salve terq; vale, Iuvenis: feliciter ausis
 Pòst etiam aspirent mitia fata tuis:
 Ut simili possis auso Sionis ad ocreas
 Tendere, qui cæli vertice teçta ferit.
 Aude agè: signat iter digito velut indice noster
 Théologi HARBARTUS firma columna chori.
 Aude agè: te parili CUNO quog; promovet auso,
 Qui jam BRETTINÆ monstrat ad astra viam.

*Ast iter hoc, fateor, durum est & durius illo,
Te quod in Ardalidum duxerit antè locum.
Ne moveare tamen: tu contra audentior ito.
Audendum est: fortes adjuvat ipse Deus.*

17. MELCHIORI VVEINRICHIO
HIRSBERGENSI SILESIË.

NVnc velim vatis mihi commodari.
Orphei nablum fidibus sonoris,
Quo feras olim comitesq; sylvas,
Saxaq; mulsit.
Ut fatis possim memorare laudem,
Quâ DEI summâ bonitate gliscit
Aucta VVEINRICHII generis propages,
SLESIE ocellus.
Quattuor tantum mihi cerne Fratres,
Qui DEI verbum populo per ædes
Explicant sacras, animi levamen
Et viam olympi.
Inter hos suadæ genius beatæ,
Mystra supremus PHILYRÆ, GEORGÏUS
Doctor excellit, velut inter ignes:
Luna minores.
Hic tibi tantum tribuit parentis
More, fratello, studiisq; tantum.
Profuit, vix ut parilem favorem
Reddere possis.
Interim linguâ obsequioq; gratus
Sis: ei fortem & placidam senectam.
à DEO impetra precibus profusis.
Pectore toto.

Ejus

Ejus & sanctum comitare gressum:
Bibliis unis operam indolemq;
Mancipa; quò sis itidem fidelis
Servus I E S U.

Fac. potes motu facili. tibi jam
Organon clavis quasi disciplinae
Cæteræ, nec non Sophiae universæ
Contigit orbis.

Qui probè callet Sophiam, organonq;
Maximè novit Logicum; is minori
Tædio vitæ, methodoq; rectâ
Biblia versat.

Perge: te Frater magis adjuvabit.
Perge: te affinem magè sublevabit
CRAPPIUS juris decus atq; nostri
Flos TILIETI.

18. IOHANNI MUCK VRATIS-
LAVIENSI SILESI O

V Ti magistris cui licitum est bonis
Vereq; doctis; is facili viâ
In colle Virginis patrimæ
Sistitur atq; fit eruditus.

Illum benigno si quoq; numine
Sativa mentis flammula idoneæ
Ad liberales armet artes,
Et labor assiduus fatiget.

M u c k, quid horum in curriculo tuo
Desideratum est? nil puto. singula
Prestò fuerunt; ardor ingens,
Ingenium atq; boni magistri.

Quos inter à te, ceu decet & pium est,
Depradicantur; vir columen Scholæ

VVEINRICHIUS BR ES LAVIENSIS,

Nostri & Aristotelis patronus:
Dein, jam DEC ANI munia qui gerit
Cum laude summâ, lux Podalirii

EM MENIUS nova, & pudica

Iam Veneris quoq; Candidatus.

Itemq; justis laudibus ad polum
Effertur à te vir Logica potens

N ELdelius prisca, imò & omnis

Præsidium Sophiæ Achivæ.

Ab hisce tantum, fluminis in modum,
Rerum bonarum fluxit in os tuum,

Mentemq; sic tuam rigavit;

ut solitum referas brabeon.

Quale id brabeon? pulchrius est stolâ
Cruore tinctâ muricis: est prius

Fundoq; bracteisq; fulvis:

Nempe novi est titulus magistri.

Eja his magistris concine gratias,

Perdocte MUCCI, quas pietas jubet;

Nec non recompensare quondam,

Si fieri poterit, labora.

Tum NICOLAI, qui juvenum velut

Est & GAERONIS profapia jubar,

Gratus memento: quippe hic altor

Exitit atq; tuus patronus.

Hic & futuro tempore erit tuus

Magis patronus; quin pater idem erit.

Tu

*Tu perge tantum. Sic futurus
Es decus eximium GALENI.*

19. IOHANNI BLUMENAUER
ZÖRBICENSI.

Q Vis tam dulcis odor naribus influit ?
Qui spirant virides tam bene flosculi,
Ceu de messe Sabæa
Aut ex Hesperidum jugis ?
BLUMENAUER adest: hic adeo bonæ
De se delicias ventilat aurulæ:
Hic in vertice gestat
Sertum, quod charitæia
Triga & Thespiadum numina ter trium
Confecere recens unguiculis suis,
Elamnâ rutili auri,
Et ceu floribus artium.
Apparent violæ flexaminis deæ
Pithus: sunt Logicæ lilia: sunt rosæ
Naturæ rubicundæ;
Halantq; Vranies thymi.
Apparet Sophies laurea: qualis hæc ?
Testamen studii ac artibus in bonis
Progressus: nota vitæ
Ac morum sine crimine.
Quod si talis erit cura etiam tua
Posthac in studio dogmatis enthei
BLUMENAUER, habebis
Mox in fronte coronulam
Plexam è germinibus ceu Paradisii

D 3

Horti

Horti à coelituum praeside, quam vocant
Sionem. modò morem
Antiquum obtineas tuum,
Sic nunquam deerit tam tibi, quàm tuis,
LUTHERO similis, MISNIÆ adorea
Palmaris POLYCARPUS,
Cujus laus petit aethera.
Sic patris, soboles aemula, maximi
Insistes gradibus; qui fuit in Schola &
Templo multus; at axe
Iam fertum gerit astricum.

20. IOHANNI MULLERO
FROBERGENSI,

*S*aepe hominum mens est fallax & opinio vana;
Praesagiumq; saepius merum est nihil.
Tertius est annus nunc, ex quo mente sinistra
Sunt ominati pessimè quàm plurimi,
IANE, tuis studiis molitor quò nomen adumbres
(Dixere nonnulli) aut eques futurus es:
Dentatam capias strigilem, tergasq; caballos;
Se spernit à te Apollo praestes artium.
At non evenit. potius dilexit Apollo
Te, conspicatus diligentiam tuam
Haecenus, ut proprias ceu nato indulserit artes,
Quae diva nostrae mentis extant pabula:
Ut Logicum dederit Canonem, quo falsa refellas
Et vera firmes: Ethicam, qua rectius
Instituas mores: Citharam, qua carmina ludas,
Quae corda chordis leniunt mellitulis:

1708

Ut

Ut jam laureolam viridem, titulumq; magistri
Impertiat cum laude, sed non infimâ;
Infima contigerit quamvis tibi ab ordine sedes.
Hic nil situm est in sede. primus & ultimus
Sunt in honore pares. primus, medii, ultimus, omnes
Fiunt magistri, suntq; digni laudibus.
Tu modo postremus ne sis, sed primus & acer
In persequendis postea altioribus.
Ut moletrina sinu fluvii, vel flamine venti
Noctes diesq; circumacta concrepat:
Sic tu nocturnis versa manibusq; diurnis
Præcepta Iuris. annuit parens tuus,
Sit licet opilio Christi. nam servit & ipsum
Ius Christianis & DEI donarium est.
HEIDENREICH Philyra & Themidos candela ministrat
Lucem: tibiq; HEINITZIUM decus piam
IAN-ERNESTUS opem fert. qui pius adjuvat Irum
Ut Iris enitescet in solo & polo.

Ἐπὶ σόδιον.

Hic finis hæret: nunc mea litoris
Attingit oram cymba: celeusmatis:
Nunc summa votivi coronis
Ad superum superest Parentem.
IEHOVA nostram, quaeso, ACADEMIAM
Vultu benigno respice perpetim:
Fœcunda quò fructum quotannis
In Patriæ pariat salutem.
Augmenta nostræ sint Sophiæ, precor,
Annis futuris. namq; pedissequa est.

Sub.

Submissa VERBORUM TUORUM,
Nec Dominâ cupit esse major.
Fac ut DOCENTES unanimi suos
Ardore sanis dogmas in instruant:
    Industria respondeant his
    Discipuli, obsequiisq; promptis.
Fac & DYNASTÆ RUTIGERI, quibus
Paremus, & qui SAXONICÆ DOMO
    Cognitionis vi propinquant;
    Ut valeant, vigeant, virescant.
Luctu recenti fac statuam modum,
Ob mortem acerbam CONIUGIS OPTIMÆ
    IANI--GEORGII; supremum
    Qui caput est ACADEMIÆ hujus.
Defende bellum: pelle famem procul;
Fugaq; morbos, servitium necis.
    Pax floreat: pax una præstat
    Innumeris potior triumphis:
Fruges beato munere suppetant;
Coelum salubri temperie fluat;
    Tandem omnia omnium bonorum
Sint loca plena, IEHOVA faxis!

F I N I S.

*Id 4212.
8.*

ULB Halle 3
002 391 589

So

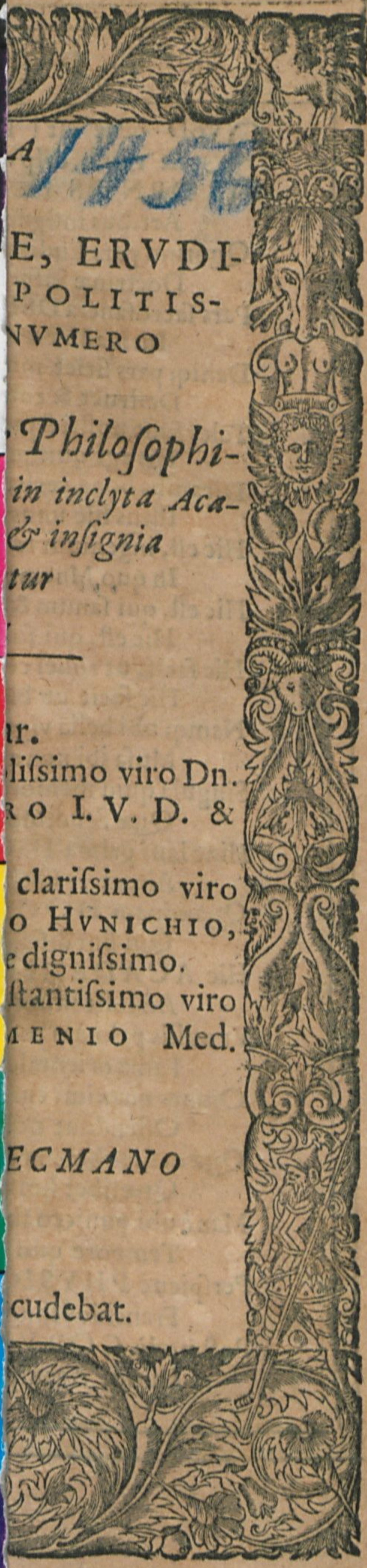
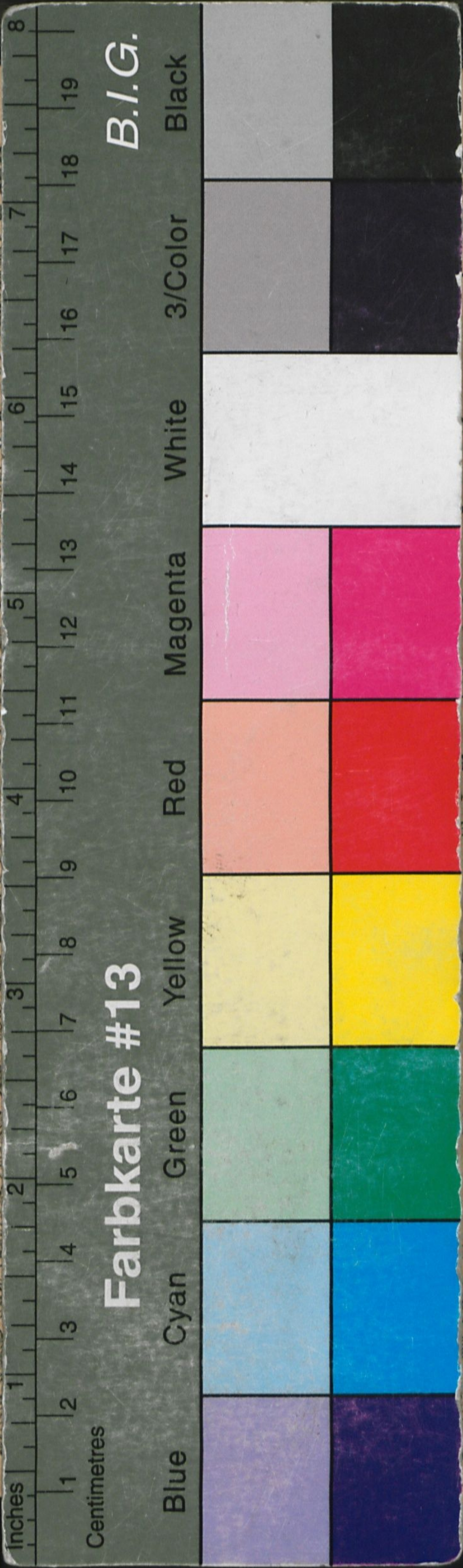
Ne
vom

36

A 1458
E, ERVDI-
POLITIS-
NUMERO

Philosophi-
in inclyta Aca-
& insignia
tur

ur.
lissimo viro Dn.
ro I. V. D. &

clarissimo viro
o HVNICHIO,
e dignissimo.
stantissimo viro
MENIO Med.

ECMANO

cudebat.

